

Så siger ordføreren, at hun gerne vil kvittere for, at jeg siger: Ja, jeg anerkender, der er ansat 6.000 flere i ældresektoren siden 2000. Men hvis man ser på tallene, er der siden 2002 – og 2002 var det sidste år, den forrige regering havde indflydelse på – faktisk sket et lille fald i antallet af ansatte inden for ældresektoren, et fald, men en stadig stigning i antallet af hænder, der beskæftiger sig med administrative forhold. Og det er det, den her regering skal forholde sig til.

Kl. 15.45

Vi hører, hver eneste gang regeringen bliver spurgt om det, at der bliver talt udenom og talt udenom. Man forholder sig slet ikke til de konkrete fakta, og fakta er, at der ikke er ansat flere i ældresektoren, mens den her regering har siddet ved magten.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jo, der er jo ansat flere, nemlig 6.000, i ældresektoren i denne regerings ansvarsperiode. Der er afsat flere penge i reelle kroner til ældresektoren. Det vil sige, rammerne er givet. Vi har givet flere retsbaserede valgmuligheder til de ældre. Så vi har forbedret rammerne.

Men vi har ikke, det er korrekt, foretaget en centralistisk styring herindefra gående ud på, at vi skulle bestemme, hvad den enkelte kommune så skulle bruge disse forbedrede rammer til, for vi tror ikke på, at centralstyring er løsningen her.

Det korte af det lange er, at der har været en vækst, både en økonomisk vækst og en vækst i de politiske handlefriheder, for den enkelte ældre. Og det er en kendsgerning, som man kan takke den borgerlige regering for.

Men vi vil gerne videre. Vi mener ikke, at verden er perfekt. Der kan bestemte ske forbedringer. Det arbejder vi fortløbende på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er for lige at fokusere på EU og en folkeafstemning, hvis man skal lave ting om.

Jeg har forstået det sådan, at udenrigsministeren jo på regeringens vegne har sagt, at man godt kan forestille sig, at man sådan laver en minitraktat, som befolkningen så ikke må spørges om, og det undrer mig meget.

Altså, jeg mener, man nu har haft et år, hvor man har sat millionvis af kroner til på at forsøge at skabe en eller anden folkelig debat, for man har sagt, at det jo er meget, meget vigtigt i den

her tænkepause at få inddraget befolkningen i, hvad skal der ske med EU.

Når man så prøver at drage en konklusion, er konklusionen, at man vil foreslå ændringer af EU-samarbejdet, men at man i øvrigt ikke vil spørge befolkningen om de ændringer.

Altså, strider det ikke imod al logik, at man gør det på den måde? Og burde man egentlig ikke også fra konservativ side sige, at også selv om man laver om i mindre grad end det, forfatningen var udtryk for, ville det selvfølgelig kun ske efter en folkeafstemning, hvor danskerne er blevet spurgt om, hvorvidt det her er den rigtige fremtidige kurs for EU-samarbejdet?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Udenrigsministeren har ikke udstukket noget diktat. Udenrigsministeren har ikke opstillet nogen konklusion. Udenrigsministeren har alene deltaget i en åben diskussion af, hvilke scenarier der kan føres os ud af dette dødvande, ud af denne pause.

Det synes jeg faktisk er et selvstændigt gode, som giver os mulighed for at diskutere åbent, fredsommeligt, konstruktivt, fremadrettet. Det er, hvad der er i udenrigsministerens melding fra det uformelle ministermøde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen så lad os endelig diskutere. Så vil jeg kaste mig ind i den diskussion til fordel for det synspunkt, at bliver der lavet om på spillereglerne for EU-samarbejdet, stort eller småt, bør man selvfølgelig først gøre det efter en folkeafstemning, hvor befolkningens flertal siger ja til det.

Logikken i, at man skal gøre det på den måde, er selvfølgelig, at man nu har haft en tænkepause, den har man så valgt at forlænge. Men man har sagt, at nu skal vi have vendt skuden, nu skal vi have den befolkningsdel, der ikke rigtig har taget aktiv del i det her, med på banen. Og derfor har man jo nu brugt millionvis af kroner på at engagere befolkningen. Så må logikken også være, at når man så konkludere, hvad der skal ske efterfølgende, gør man det ved at inddrage befolkningen.

Kan jeg få den konservative ordførers opbakning til, at det er en helt logisk fremgangsmåde, og at jeg allerede nu har fået overbevist den konservative ordfører om, at konklusionen derfor selvfølgelig må være, at ændringer af spillereg-